

[Paul Westergaard.]

venstre, der kalder sig Danmarks liberale parti, leder den politiske udvikling i en retning, der er meget, meget langt fra at være liberal.

Retsforbundet vil ikke have med denne tvangsopsparing at gøre, og vi har derfor heller ikke engageret os særlig dybt i de 18 ændringsforslag, der er stillet i betænkningen fra skatte- og afgiftsudvalget, som vi jo ikke er medlem af. Vi har gennemgået forslagene, og jeg er i stand til her at sige, at vi kan stemme for alle 18 ændringsforslag i den rækkefølge, hvori de fremgår af betænkningen, idet vi herved selvfølgelig går ud fra, at der nok er nogle af dem, der bliver forkastet, og så kan vi selvfølgelig stemme for forligspartiernes subsidiære forslag. Men ved tredje behandling på fredag skal der ikke være nogen tvivl om, at retsforbundet stemmer imod dette forslag om tvungen opsparing.

Birgit Busk (U):

I en af de henvendelser, som er rettet til folketinget vedrørende forslaget om den bundne opsparing, nemlig henvendelsen fra Erhvervenes Skatteudvalg, karakteriseres den bundne opsparing som „hverken et egnet eller ønskeligt middel i den nuværende økonomiske situation“. Jeg tror, denne karakteristik er rigtig, og jeg kan derfor ikke medvirke til forslaget gennemførelse, men vil stemme imod ved tredje behandling. I konsekvens heraf vil jeg heller ikke kunne medvirke til ændringsforslagene fra udvalgets flertal, som kun vedrører enkeltheder og ikke ændrer ved forslagens principielle sigte.

Min afvisning af forslaget og dermed også af udvalgsflertallets ændringsforslag skyldes først og fremmest to ting. For det første mener jeg, at denne nye skat — og det er jo i virkeligheden en ny skat, der her er tale om, lige meget hvordan man vil søge at bortforklare det — vil ramme umådelig mange af de hjem urimelig hårdt, som i forvejen kæmper for deres eksistens. Jeg er bange for, at dette tillæg til en i forvejen alt for høj skattebyrde for mange af disse hjem, ikke mindst de unge hjem, vil betyde et økonomisk sammenbrud.

For det andet vil en anden gruppe af samfundsborgere, nemlig de, der er så heldige at

eje kapital, som ikke er bundet i erhvervslivet eller på anden måde, og som de derfor frit kan disponere over, kunne frigøre sig helt fra lovens tilsigtede virkning ved blot at overflytte noget af denne kapital, rede penge eller værdipapirer, til den bundne opsparing. For denne gruppe af mennesker vil der altså slet ikke være tale om den forbrugsbegrænsning, som loven sigter imod.

Da loven i forvejen fritager hovedparten af befolkningen, de enlige skatteydere med under 40.000 kr.s skattepligtig indkomst og ægtefæller med sammenlagt 60.000 kr.s skattepligtig indkomst, og da denne store del af befolkningen efter udvalgsflertallets ændringsforslag yderligere udvides med ca. 100.000 skatteydere, vil det sige, at det faktisk er en meget, meget lille del af befolkningen, som får pålagt hele byrden af opsparingsskatten. Jeg finder, at der her er tale om en helt urimelig diskriminering af denne gruppe mennesker, uden at man opnår noget som helst, der står i forhold til ulemperne.

Mens jeg altså, som jeg tidligere har sagt, vil stemme imod lovforslaget ved den afsluttende behandling og ikke vil deltage i afstemningen om flertallets ændringsforslag, vil jeg med samme motivering som mindretallet stemme for det ændringsforslag, som er stillet af det konservative folkeparti, det radikale venstre og fremskridtspartiet.

Finansministeren (Anders Andersen):

Der har under debatten været strejft langt omkring, og man har også draget de økonomiske problemer ind i billedet. Jeg er enig med hr. Per Hækkerup i, at dette skulle ikke udarte til en stor økonomisk debat — en sådan er jeg selvfølgelig parat til, hvis der skulle være noget ønske om det.

Det er på den ene side sagt, at dette lovforslag vil overhovedet ingen økonomisk virkning have, og på den anden side er det fremhævet, at det vil ramme et utal af mennesker urimelig hårdt på grund af, at de nu skal spare op. Almindelig logik gør det lidt svært for mig at få disse to ender til at hænge sammen.

Sandheden er jo den ganske enkle, at meningen med lovforslaget og den bundne opsparing er, at det skal have virkninger, at der skal ske en forbrugsbegrænsning. Vi har tilrettelagt denne bundne opsparing sådan,